

HERBERT DE SLAK

Een slakdie heet- te Her-bert, dat was zo'n langzaam beest, zo langzaam als geen ander beest op
aard'ooit is geweest. De mie-ren riepen: schiettoch op,de krekels pikten 't niet,maarHerbertgleed maarzachtjesdoor en
refrein 10 12
zongdit wijze lied: Ge- dul-dig, gedul-dig, wees niet zo vrees-lijkjach-tig,want als je zo erg jach-tig bent word
14 16
je maarze- nuw-ach-tig. Gæul- dig, ge-dul-dig, dat isGod ook met jou, en denkeens hoe-veel keer een an- der
wach- ten moet op jou.

Toen Herbert nog een slakje was,
wou hij een vluggerd zijn.
Hij sjeesde door het landschap heen
en racete als een trein.
Hij scheurde door elk spinneweb.
Met krekels botste hij,
totdat tenslotte Papa Slak
zijn snelle zoon dit zei:
Refrein

Zoals je wel begrijpt is er
een reden voor dit lied:
Wanneer je vóór je op de weg
zo'n trage slakkerd ziet,
toeter niet: Hé slak, schiet eëns op!
Hou rustig je gemak,
en denk eens aan het wijze lied
van Herbert onze slak:
Refrein

Het is de bedoeling dat Papa Slak zijn refrein een octaaf lager zingt!